

Fraude

In mei en juni barstte op grote schaal de geldbom. We werden overspoeld met nieuws over fraude. We werden met allerlei soorten fraude overspoeld, zoals uit de volgende kleine bloemlezing te lezen valt: PGB - fraude, vleesfraude, zorgfraude, eierfraude, belastingfraude, examenfraude, internetfraude, toeslagenfraude en nog heel wat andere soorten fraude. Er wordt wat afgefraudeerd in ons kikkerland en we konden er niet genoeg van krijgen. Het land van dominees en kooplieden stond op z'n kop. We keken naar de doodvermoeide gezichten van de diverse bewindslieden die in ijltempo moesten opdraven naar de Tweede Kamer om onze parlamentslieden en ons zelf mee te delen hoe de vork nu precies in de steel zat. Soms kwamen ze uit hun woorden, waren soms met stomheid geslagen en stonden dan met hun mond vol tanden omdat ze niet wisten welke vorken bij welke stelen pasten.

En de parlamentsjongens en -meisjes leefden zich uitleven met opgeheven vingertjes, hele en halve waarheden, dreigen met wantrouwmoties en vooral woorden, ontzettend veel woorden, stromen van woorden. Complete spraakwatervallen zagen we ontstaan en vooral de oppositie schoot met scherp. En dan moesten de hulptroepen van die bewindslieden weer aanrukken met zandzakken vol bezwerende woorden om de gaten in de dijken te dichten, zodat die jongens en meisjes zich nauwelijks hoefden te verroeren en konden blijven zitten waar ze zaten.

Behalve misschien de examenfraude draaide het in feite allemaal om geld, stromen geld, zakken vol geld. Dagobert Duck zal zeker met gespitste oortjes gekeken en geluisterd hebben en zijn vingers hebben afgelikt bij het horen van alle bedragen die er mee gemoeid waren. Want het ging niet zo maar om enkele duizenden euro's. Integendeel, als al de genoemde bedragen in klinkende munt zouden moeten worden omgezet dan zouden zelfs de geld- pakhuizen van oom Dagobert te klein zijn geweest en zou hij in allerijl hebben moeten bij- bouwen, waarbij hij natuurlijk wel aan alle bouwvoorschriften zou moeten voldoen en dat lijkt me geen gemakkelijke zaak, want we hadden ooit de bouwfraude.

Hoe komt het toch dat we in dit land van kooplieden en dominees andere landen als Griekenland, Spanje, Italië met een grote opgeheven vinger de les lezen, hen de financiële duimschroeven andraaien, na gedane beloften laten wachten op hun centen en zelf het geld alle kanten, behalve de goede, op laten spetteren en allerlei duistere en minder duistere figuren met gulle hand in de geldbuidel laten graaien? Het is toch vreemd dat al die nette heren en dames, die daar de leiding of het toezicht hebben, er niet voor terugdeinzen om valse facturen te laten produceren met vergoedingen voor door patiënten thuis doorgebrachte nachten, wasgeld voor kleding terwijl dat in de pensioenprijs inbegrepen is, extra geld voor koekjes en snoepjes bij de activiteiten.

Geld, alles draait om geld. Sinds dat iemand ooit op de gedachte kwam om bijvoorbeeld van alle handelingen aan en rond het bed uit te rekenen hoeveel geld daar aan goederen en menskracht ten grondslag ligt, mogen we zeggen dat de beer los is. Om dat allemaal uit te rekenen moesten de 'mensen in het veld' precies gaan bijhouden hoeveel tijd ze besteedden aan het wassen van oma's billen, het eten geven aan opa, tante Besje's elastische kousen aantrekken en ome Karel een spuitje te geven. Zou er ook een vraag bij staan over hoeveel tijd ze aan het tijdschrijven besteden en dat per keer per patiënt / cliënt tot op de seconde nauwkeurig?

En de parlementairen? Zij produceren stromen van woorden, stellen eisen, gaven de bewindsman of -vrouw nog één kans, waarna ze hun glas vullen, het leegdrinken, een plas gaan doen en alles laten zoals het is. Want ik kan me niet indenken dat zij wel de oplossing hebben met al hun eisen over wat er allemaal moet worden gedaan voor minder geld dan voorheen, de eis om iedere regel, ook de onzinnige, te handhaven en ieder kwartaal daarover op papier of de tablet verantwoording te zien krijgen en dat vervolgens vaak voor kennisgeving aannemen, omdat zij financieel niet goed onderlegd zijn, ze zoveel verschillende cijfers voor hun ogen zien dwarrelen dat ze de tel kwijt raken en er maar op vertrouwen dat 'alles zal rechtkomen'.